

intendere. Obsecrationes itaq; sunt. imploratōnes seu petitiones pro peccatis, qbus uel presentibus uel preteritis admissis suis. unusquisq; compunctus ueniam deprecatur. Orationes sunt. quibus aliquid offerimus seu uouemus deo. uerbi gratia. Oramus cū renunciantes huic mundo & actibus. atq; cōuersationi mūdane. spondemus nos tāta intentione cordis dño seruituros. Oramus. cum promittimus nos purissimam corporis castitatem. seu immobilem patiētiam exhibituros esse perpetuo. uel cum de corde nostro radices irę. siue tristitię mortē operantis. uouemus nos funditus eruere. Tercio loco ponunt postulationes. quas pro aliis q; dū sumus in feruore spūs constituti solemus emittere. uel charis scilicet nostris. uel pro totius mundi pace poscentes. ut ipsius apostoli uerbis eloquar. cum pro omnibus hoībus. pro regibus. & pro his qui in sublimitate sunt supplicamus. Quarto deīde loco. gratiarū actiones ponuntur. quas mens uel cum preterita dei recolit beneficia. uel cum presentia complectit̄. seu cū in futurum que et quanta preparauerit deus his qui diligunt eum prospicit. per ineffabiles excessus domio refert. Qua intentione nō nunquam preces uberiores emitti solēt. dum illa que posita sunt in futuro premia. purissimis oculis intuēdo. gratias cū immenso gaudio spiritus noster instigatur infundere.

QVOMODO EX HIS SPECIEBUS COM
PVNCTIO NASCATVR. Ca. XIII.

e X his quoq; quattuor speciebus. solēt occasiones supplicationum pinguū generari. Nam & de obsecrationis specie que de compunctiōne nascitur peccatorum. & de orōis

statu. quæ de fiducia oblationum. & consumatione
futurorum. pro conscientie profuit puritate. & de pos-
tulatione quæ de charitatis ardore procedit. & de grati-
actione quæ beneficiorum ac magnitudinis. ac pietatis
eius consideratione generatur. feruentissimas sepe
nouimus preces ignotasque prodire. Ita et constat. omnes
has quas prædiximus species. omnibus hominibus utiles
ac necessarias inuenire. ut in uno eodemque uiro. nunc
quidem obsecrationum. nunc autem orationum. nunc
postulationum. & nunc gratiarum actionum. puras
ac feruentissimas supplicationis uariatos emittat affe-
ctus. Prima ad illos peculiariter uidetur pertinere. qui
adhuc uiciorum suorum aculeis ac memoria remordentur.
Secunda ad illos qui in profectu. iam spiritali appetitum
uirtutum. quadam mentis sublimitate consistunt. Tercia
ad eos qui perfectionem uotorum suorum operibus
adimplentes. intercedere pro aliis quoque consideratione
fragilitatis eorum charitatis studio prouocantur. Quarta
ad illos qui iam pœnali conscientie spina de cordibus
pulsata. singulares iam munificentias domini. ac misera-
tiones quas uel in præterito tribuit. uel in presenti largitur.
uel preparat in futuro. mente purissima retractantes.
ad illam ignitam. et quæ ore hominum nec comprehenditur.
nec exprimi potest orationem. feruentissimo corde
raptantur. Non nunquam tamen mens quæ in illum
verum puritatis proficit affectum. atque in eo coeperit
radicari. solet hæc omnia simul pariterque concipiens. atque
in modum cuiusdam incognoscibilis ac rapacissime
flamme cuncta peruolitans. ineffabiles ad deum. tanta
scilicet in illius horum momento concipiens. & effabiliter
(in supplicatione profundens.

5^m

DE HIS SPECIEBUS COM-
PARATVR. Ca. XIII.

quæ quatuor species sunt. scilicet
supplicationum pinguum generantur
in obsecrationis prece quæ de con-
suetudinibus peccatorum. & de co-

quanta non dicam ore percurrere, sed ne ipsa quidem mente ualeat alio tempore recordari.

DE EXOMOLOGESI. idest
CONFESSIONE.

Ca. XIII.

Exomologesis, ἐξομολογησις, græco uocabulo dicitur, quod latine confessio interpretatur. Cuius nomis duplex significatio est, aut enim in laude intelligitur confessio, sicut est, Confiteor tibi domine pater celi et terre, aut in denudatione peccatorum, cum quisque deo confitetur sua peccata ab eo indulgentia, cuius indeficiens est misericordia, Ex hoc igitur græco uocabulo exprimitur & frequentatur Exomologesis, quod delictum nostrum domino confitemur, non quidem ut ignaro, cuius cognitioni nihil occultum est, Vnde per sapientiam dicitur, Qui abscondit scelera sua non diriget, qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur, Confessio est, rei scilicet eius que ignorat professa cognitio, Utile enim ac iocundum quisquam esse existimauerat rapere, adulterari, furari, si tibi hęc eterne dampnationis obnoxia cognouit, cognitio his, confitetur errorem, Confessio autem erroris, professio est desinendi, Desinendum ergo est a peccatis dum confessio est, confessio autem antecedit, remissio sequitur, Ceterum autem extra uiam est qui peccatum cognoscit, nec cognitum confiteatur, de quo instruxit nos psalmista dicens, Reuela domino uiam tuam, et cetera, Nam idem & se fecisse testatur dicens, Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas domino, &c., Aplos uero Iacobus idem nos facere exhortatur dicens, Confitemini alterutrum peccata uestra, & orate pro inuicem & ceterate, Itaque exomologesis, prosterni et humile faciendi hominibus disciplina est, habitu uili atque uictu gracili, sacco & cinere corpus incuruare, ac sordibus obscurare, animum moribus deicere, illa que peccauit tristi tractatione mutare,

DE EXOMOLOGESI

Exomologesis, id est confessio, dicitur in laude et in denudatione peccatorum. Cuius nomis duplex significatio est, aut enim in laude intelligitur confessio, sicut est, Confiteor tibi domine pater celi et terre, aut in denudatione peccatorum, cum quisque deo confitetur sua peccata ab eo indulgentia, cuius indeficiens est misericordia, Ex hoc igitur græco uocabulo exprimitur & frequentatur Exomologesis, quod delictum nostrum domino confitemur, non quidem ut ignaro, cuius cognitioni nihil occultum est, Vnde per sapientiam dicitur, Qui abscondit scelera sua non diriget, qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur, Confessio est, rei scilicet eius que ignorat professa cognitio, Utile enim ac iocundum quisquam esse existimauerat rapere, adulterari, furari, si tibi hęc eterne dampnationis obnoxia cognouit, cognitio his, confitetur errorem, Confessio autem erroris, professio est desinendi, Desinendum ergo est a peccatis dum confessio est, confessio autem antecedit, remissio sequitur, Ceterum autem extra uiam est qui peccatum cognoscit, nec cognitum confiteatur, de quo instruxit nos psalmista dicens, Reuela domino uiam tuam, et cetera, Nam idem & se fecisse testatur dicens, Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas domino, &c., Aplos uero Iacobus idem nos facere exhortatur dicens, Confitemini alterutrum peccata uestra, & orate pro inuicem & ceterate, Itaque exomologesis, prosterni et humile faciendi hominibus disciplina est, habitu uili atque uictu gracili, sacco & cinere corpus incuruare, ac sordibus obscurare, animum moribus deicere, illa que peccauit tristi tractatione mutare,

DE DISCRETIONE
DOMINICAE

Podestati

a dominica conuenit

quibus certis precibus

procedat, que tamen proprie

meditandi. Nam quod dicitur

dominus requiem tuam habet

dominus, quod non aduocare

dominus, si conuocare omnino sine

dominus nichilominus, si quod

dominus in nobis, per se hęc

dominus est, semper possidetur

dominus, si quis dicitur de nobis

dominus, sicut et nos dicitur

dominus, si quis dicitur de nobis

dominus, si quis dicitur de nobis

dominus, si quis dicitur de nobis

dominus, si quis dicitur de nobis